

Znanost i stvaranje

ZNANOST I STVARANJE

„U početku stvori Bog nebo i zemlju.“

Postanak 1:1

Znanstvenici i dalje saznaju sve više o neizmjernosti i složenosti svemira. Mnogi od njih otvoreno priznaju da, što ga više istražuju, to su više uvjereni da je za svu njegovu veličinu odgovoran Vrhovni Inteligentni Stvoritelj. To je davno bilo očito proroku Davidu, koji je napisao: „Nebesa kazuju slavu Božju, a svod objavljuje djelo ruku njegovih. Dan danu izgovara riječ, a noć noći objavljuje znanje.“ Psalam 19:1,2

Prorok Izaija nas uvjerava da je Bog „stvorio zemlju... nije je stvorio uzalud, nego ju je oblikovao da bude naseljena.“ (Izaija 45:18). Jasno je da je Bog oblikovao zemlju s ciljem da bude naseljena. Zapis o stvaranju u Postanku otkriva da je glavni stanovnik Zemlje trebao biti čovjek.

Kad je stvarao naše praroditelje, Bog im je rekao: „Plodite se i množite se i napunite [hebrejski: ispunite] zemlju i podložite je sebi! I budite gospodari nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem što se miče po zemlji.“ (Postanak 1,28). No, da bi u potpunosti primio ovo nasljedstvo, bilo je potrebno da čovjek dokaže svoju odanost božanskom zakonu. Adam je u tome podbacio i potpao pod osudu na smrt.

To ne znači da je Božja namjera propala. Biblija otkriva da je Bog, kroz Krista, osigurao otkupljenje za palog čovjeka. „Kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.“ (1. Korinćanima 15,22). Čovjek će biti oslobođen kazne za svoju neposlušnost i dobit će priliku dokazati se dostojnim života u divnom domu koji mu je osigurao njegov Stvoritelj. Zemlja će biti u

potpunosti naseljena, ne umirućom rasom, već rasom obnovljenom u savršen ljudski život i utvrđenom protiv grijeha kroz iskustveno znanje o strašnim posljedicama neposlušnosti.

Ovaj veliki projekt obnove mrtvog i umirućeg ljudskog roda opisan je u Bibliji riječju "uskrснуće". Također, apostol Petar ga je nazvao "vremenima obnove svih stvari" za koja kaže da su o njima govorili Božji sveti proroci od početka svijeta. (Djela 3:20,21). Kao što uvodna poglavlja Biblije navode bitne činjenice o stvaranju i padu čovjeka, tako i ostatak Biblije otkriva Stvoriteljev plan za obnovu onih koje je stvorio da imaju vlast nad zemljom.

To bi trebalo povećati našu vjeru u Bibliju kao otkrivenje Božjeg plana za nas, posebno kada shvatimo koliko točno opisuje mnoge bitne činjenice o samoj Zemlji. Na primjer, drevni su narodi vjerovali da je Zemlja ravna, ali sada je utvrđeno da je Zemlja okrugla. O toj se činjenici Biblija očitovala prije gotovo 3000 godina. U Knjizi proroka Izaije čitamo o "krugu zemlje". Izaija 40:22

Drevni indijski mudraci učili su da se Zemlja oslanja na leđa slona koji stoji na kornjači. Grci su bili poznati po svojoj velikoj mudrosti, ali najbolja teorija koju su mogli izvesti bila je da Zemlja počiva na Atlasovim plećima. Biblija je objavila istinu o toj točki mnogo prije nego što ju je otkrila ljudska mudrost. Prorok Job je rekao o Stvoritelju: „On proteže sjever nad prazninom i objesi zemlju ni o što.“ Job 26:7

TEMELJI ZEMLJE

Stvoritelj je upitao Joba: „Gdje si bio kad sam postavio temelje zemlje? Reci, ako imaš razumijevanja.“ I opet: „Što podupire njezine temelje i tko je postavio njezin ugaoni kamen?“ (Job 38:4,6). U svjetlu danas utvrđenih geoloških istina, čini se da se ova pitanja odnose na određene karakteristike u formiranju Zemlje. Čovjekov dom ima „temelje“ koji su čvrsto utemeljeni na onome što se smatra čvrstom masom nikal-željezne tvari koja tvori jezgru Zemljinog središta.

„Ugaoni kamen“ Zemlje donekle je sličan „glavnom ugaonom kamenu“ piramide, osim što nije na vrhu, već je u središtu. Dakle, cijela težina Zemlje pritišće njezinu središnju jezgru. U djelu „Stvaranje Zemlje“ (Enciklopedija modernog znanja, stranice 192, 193), profesor J. W. Gregory spominje sedam masivnih temelja koji podupiru gornji dio Zemljine kore. Nalaze se u Sjevernoj i Južnoj Americi, Aziji, Africi, Australiji i dva u Europi.

Dok oceani imaju ogromnu težinu i dobro su poduprti podom od teškog bazaltnog materijala, Gospodin je osigurao dodatnu potporu za kontinente. Nije ni čudo što je psalmist napisao o Stvoritelju: „Postavio je svijet na njegove temelje da se nikada ne pomakne.“ Psalam 104:5

MJERE

Bog je Jobu postavio još jedno važno pitanje u vezi sa Zemljom: „Tko joj je odredio mjere, ako znaš? Ili tko je razapeo užu po njoj?“ (Job 38:5). Mjere su ključne za arhitekta prilikom projektiranja zgrade. Ne samo da sama zgrada mora imati odgovarajuće proporcionalne mjere, već one moraju biti usklađene s okolnim objektima i okolnostima.

Tako je bilo i pri projektiranju Zemlje. Veliki Arhitekt odabrao je mjere koje su u svakom pogledu bile prikladne svrsi Njegovog projekta. Promjer Zemlje je otprilike 13 000 kilometara. Važnost ove mjere može se u potpunosti cijiniti tek kada se usporedi s manjom veličinom Mjeseca i znatno većim veličinama Jupitera i Saturna.

Vjeruje se da su Zemljini oceani nastali od vodene pare izbačene u ranim fazama Zemljinog formiranja, u vrijeme kada je ona bila vruća rastaljena masa. Promjer Zemlje bi stoga određivao količinu te pare u odnosu na njezinu površinsku mjeru. U slučaju Mjeseca, budući da je mnogo manji, količina vode koja je nastala iz njegovih plinova bila je toliko mala da je potpuno presušila kako se Mjesec hladio, zbog čega danas na Mjesecu nema vode. Znanstvenici nam, s druge strane, kažu da planeti veličine Jupitera i Saturna ispuštaju tako ogromne količine vodene pare da su njihove kopnene mase potpuno uronjene pod velike dubine vode ili leda. Da bi Zemlja bila nastanjiva za čovjeka, morala je biti ispravne veličine, a božanski Arhitekt znao je točno kakva bi ta mjera trebala biti.

Također, udaljenost od Sunca morala je biti savršeno usklađena kako bi se Zemlja mogla pravilno zagrijati, ali ne i pregrijati. Sunce je udaljeno oko 150 milijuna kilometara od Zemlje. Znanstvenici nam kažu da bismo, ako bi se Sunce udaljilo na 190 milijuna kilometara, svi umrli od smrzavanja. Ili, ako bi se Sunce približilo Zemlji na 96 milijuna kilometara, svi bismo umrli od spaljivanja; čak bi i cjelokupna vegetacija bila uništena toplinom.

Koliko su samo značajna bila pitanja koja je Stvoritelj postavio Jobu - „Tko joj je odredio mjeru, ako znaš? Ili tko je razapeo užu po njoj?“ To nisu bila prazna pitanja. Stvoritelj ih je osmislio kako bi otkrio svoju nenadmašnu mudrost i neizmjernu ljubav u pripremanju ovog divnog doma za čovječanstvo.

KAKO STVORENO

Biblija ne objašnjava sve detalje o tome *kako* je Bog ostvario svoje stvaranje. Biblija jednostavno navodi da je „Bog stvorio nebo i zemlju“. Međutim, znanstvenici se općenito slažu da je, bez obzira na podrijetlo materijala koji čini Zemlju, postojalo vrijeme kada je njezina površina bila vruća, rastaljena masa, koja se potom polako hladila do stanja u kojem je danas.

U širem smislu, Biblija to opisuje jednostavnom izjavom da je zemlja bila „bezoblična i pusta“, to jest, bezoblična i prazna. (Postanak 1:2). Upravo tim vremenom, kada Zemlja još nije bila prikladna za život, bavi se prvo poglavlje Knjige Postanka. Ovaj zapis o stvaranju odnosi se na šest faza, „dana“ ili era napretka u dovođenju Zemlje u njezino sadašnje nastanjivo stanje.

STVARANJE

Geolozi su otkrili ovaj uređeni razvoj i premda ne prave nužno isti broj vremenskih podjela kao u Postanku, njihova otkrića o tome što se dogodilo tijekom različitih faza razvoja u izvanrednom su skladu sa zapisima iz Postanka. Znanstvenici nam daju četiri glavne ere, koje dalje dijele na kraća razdoblja. Nema potrebe biti previše egzaktni u naglašavanju pukog brojčanog sklada između razdoblja koje su utvrdili znanstvenici i „dana“ iz Postanka. Uostalom, biblijski zapis o tome kako je Zemlja bila pripremljena za održavanje života naveden je u svega trideset i jednom kratkom stihu, dok su znanstvenici ispisali gotovo bezbroj svezaka o tom moćnom djelu. Šest općih podjela (epoha) očito je sve što je Stvoritelj smatrao

potrebnim spomenuti kako bi svom pobožnom narodu dao informacije potrebne za održavanje i izgradnju njihove vjere.

PRVI DAN

Na početku prvog „dana“ Božji Duh - njegova svemoćna sila - „lebdio je nad vodama.“ (Postanak 1:2). Hebrejska riječ koja je ovdje prevedena kao „lebdio“ (ili kretao se) ukazuje na zadržavanje i bdijenje, poput ptice koja leži i bdije nad svojim gnijezdom. Kao što znamo, proces ležanja na jajima sastoji se od nekoliko faza. Skupljaju se grančice za izgradnju gnijezda. Oblažu se travom ili drugim mekšim materijalima, a na kraju mekim paperjem za udobnost mladih ptića. Zatim slijedi polaganje jaja i njihovo zagrijavanje dok se mladi ne izlegu.

Općenito govoreći, ovo je prikladna ilustracija kako je Duh, ili snaga, Stvoritelja nadzirao vode zemlje, kako bi na kraju mogao biti pripremljen i uređen dom za bezbrojna stvorenja koja je imao na umu za Zemlju, a posebno za čovjeka. To djelovanje započelo je na početku prvog dana, kada je "tama bila nad bezdanom", i nastavilo se sve dok čovjek, muškarac i žena, nije stvoren na Njegovu sliku na kraju šestog "dana". Postanak 1:2,27-31

Kad je Božji duh počeo lebdjeti nad vodama, "tama je bila nad bezdanom". Budući da je to bilo prije vremena kada su kopno i voda podijeljeni, zemljina je površina bila jedan golemi ocean. Bog je upitao Joba: "Tko je zatvorio more vratima kad je provalilo, kao da je izašlo iz utrobe? Kad sam mu oblak odijelom učinio, a tamu povojom za njega?" Job 38:8,9

Božje pitanje moglo bi sugerirati način na koji je more izvorno nastalo. Znanstvenici se slažu da se s vanjske strane formirala čvrsta kora kako se zemlja hladila. Neko je vrijeme ova kora držala zatvorene vruće plinove, ili, kako sugerira Božje pitanje, "zatvorila... vrata". Ali zatvoreni plinovi bi izgradili ogroman pritisak i "probili" bi se kroz bezbrojne male kratere, proširili po zemljinoj površini, zatim se ohladili, kondenzirali i pali na vruću površinu zemlje u obliku kiše. Tako je more "rođeno", a Bog ga je usporedio s izlaskom iz utrobe.

Stvoritelj je rekao: "Neka bude svjetlost", i uslijed ove odredbe "bi svjetlost." (Postanak 1:3). Znanstvenici su jasno utvrdili da je Sunce stvoreno davno prije Zemlje i da je ono vjerojatno bilo to svjetlo o kojem se govori u Stvoriteljevoj odluci, iako još nije u potpunosti prodrlo kroz oblake pare i plina koji su okruživali Zemlju istim stupnjem sjaja kao što će to činiti kasnije.

Knjiga Postanka 1:4,5 nam govori: "Razdijeli Bog svjetlost između tame. I prozva Bog svjetlost dan, a tamu nazva noć." Sama je zemlja napravila razdjelnicu između tame i svjetla. Strana kugle zemaljske okrenuta prema suncu bila bi svijetla, u usporedbi s potpunom tamom na njezinoj suprotnoj strani.

NE DVADESET ČETIRI SATA

Kad je svjetlo sunca počelo prigušeno prodirati kroz gusti pokrov vlage koji je okruživao Zemlju, prva era Božjeg djelovanja i razmišljanja nad planetom došla je svom kraju. Zapis kaže: "Večer i jutro bijahu prvi 'dan'." (Postanak 1:5). Neke je zavela riječ "dan" korištena u ovoj izjavi. To je prijevod hebrejske riječi "yowm". Dok se u Starom zavjetu ova riječ ponekad primjenjuje na doslovni dan od dvanaest ili dvadeset četiri sata, sveti pisci nipošto nisu time ograničili njezinu upotrebu.

U Izlasku 13:10, Levitskom zakoniku 25:29, Brojevima 9:22 i na drugim mjestima, ista je

hebrejska riječ prevedena s "godina". U Postanku 40:4 i Jošui 24:7 to je prevedeno kao "godina". U Postanku 4:3 i 26:8 i na mnogim drugim mjestima "yowm" se prevodi kao "vrijeme" ili vremensko razdoblje. Ove reference jasno otkrivaju da značenje ove hebrejske riječi nije ograničeno isključivo na dan od dvadeset četiri sata.

Osim toga, Biblija i na drugim mjestima često koristi riječ "dan" u mnogo širem smislu. Razdoblje od četrdeset godina koje su Izraelci proveli u pustinji naziva se "dan iskušenja u pustinji". (Psalam 95,8). Prorok Izaija opisuje razdoblje Kristovog Tisućgodišnjeg kraljevstva na zemlji kao "dan". (Izaija 11:10). A u Postanku 2:4 cijelo razdoblje stvaranja spominje se kao "dan kad je Gospodin Bog stvorio zemlju i nebo."

Jasno je, dakle, da hebrejska riječ "yowm" jednostavno označava vrijeme, epohu, godišnje doba ili eru tijekom koje se događaju određeni događaji ili se obavlja određeno djelo.

Čitamo da je "bila večer i jutro - dan prvi". Hebrejska riječ ovdje prevedena s "večer" doslovno znači "sumrak" ili "tama". Ono što božanski Autor očito želi da shvatimo jest da je svako od velikih stvaralačkih razdoblja imalo svoj nejasan, mračan početak (večer), a završetak djela svake epohe predstavljao je vedro jutro i rasvjetljenje. Doslovno je to vrijedilo za prvi "dan" (epohu), koji je započeo u tami, a završio božanskom odredbom: "Neka bude svjetlost."

DRUGI DAN

Tijekom drugog stvaralačkog razdoblja (epohe) formirana je zemljina atmosfera. "I reče Bog; neka bude svod (proširenje) usred voda i neka dijeli vodu od vode." (Postanak 1:6). Ova podjela vode kreiranjem "ekspanzije" značila je da je glavnina vode ostala na samoj zemlji, dok je ogromna količina vodene pare ostala suspendirana u novoformiranoj atmosferi.

Znanstvenici nam kažu da su preostali plinovi koji su došli s vruće Zemlje, od kojih se većina prethodno kondenzirala i formirala ocean kipuće vode, sada poslužili i bili korišteni za stvaranje atmosfere. No, te je plinove božanska mudrost morala precizno prilagoditi kako bi osigurala točno pravu količinu kisika potrebnu za brojna dišna stvorenja na Zemlji koja će tek kasnije biti stvorena.

Prorok Izaija napisao je: On „raširi nebesa kao zavjesu i raširi ih kao šator za boravak.“ (Izaija 40:22). Kakav prekrasan način opisivanja prostranstva atmosfere koja poput zaštitnog omotača okružuje Zemlju!

Zemljina atmosfera je vitalna za život, ne samo zbog prijeko potrebnog kisika koji osigurava svim dišnim stvorenjima, već i zato što omogućuje savršen cirkulacijski sustav kojim se Zemlja opskrbljuje svježom vodom. Sunce pretvara vodu oceana u paru, ona se podiže visoko u atmosferu i zatim pada natrag na zemlju kao kiša ili snijeg. Bog je upitao Joba: „Tko čini da kiša pada na neplodnu zemlju, u pustinju gdje nitko ne živi? Tko šalje kišu da nahrani suhu zemlju i da iznikne mlada trava? Ima li kiša oca? Tko rađa rosu?“ Job 38:26-29

Atmosfera drži milijarde tona vode u suspenziji, uvijek spremne da se „posipa“ po zemlji. Kakav čudesan sustav navodnjavanja! Kako samo jasno otkriva mudrost božanskog Arhitekta! I kako je jednostavno opisano - Bog je stvorio svod i odvojio vode koje su bile pod svodom od voda koje su bile nad svodom: i bi tako. „I Bog nazva svod Nebo.“ (Postanak 1:7,8). Hebrejska riječ ovdje prevedena kao „nebo“ ista je kao i ona koja se inače prevodi kao „zrak“. Stoga bi bilo jednako ispravno reći da je Bog „svod“ nazvao zrakom.

S dovršetkom formiranja Zemljine atmosfere, ta je moćna epoha završila. „I bi večer i bi jutro, dan drugi.“ Postanak 1:8

TREĆI DAN

Tijekom trećeg „dana“ ili epohe pojavile su se kopnene površine Zemlje. „Bog reče: Neka se vode pod nebom [ili zrakom] skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno! I bi tako. I Bog nazva kopno Zemlja, a skup voda nazva more. I Bog vidje da je dobro.“ Postanak 1:9,10

Knjiga Izreka 8:29 kaže da je Gospodin „dao moru svoju odredbu da vode ne prijeđu njegovu zapovijed, kad je postavio temelje zemlje.“ Rečeno nam je da, kada bi se sve kontinentalne mase Zemlje izravnale, cijela kopnena površina Zemlje bila bi od jedne do dvije milje duboko ispod oceana. Očito je to bio slučaj prije ovog trećeg stvaralačkog dana.

Božanskom odredbom i pod kontrolom nepogrešive božanske moći, započelo je izvijanje Zemljine površine, koja je u to vrijeme još uvijek bila donekle mekana kora. Ti su procesi uzrokovali produbljivanje oceanskih dna i uzdizanje naših kontinenata. Kao što je poetično izraženo u Jobu: „Dotle ćeš doći i ne dalje. Ovdje će se zaustaviti tvoji ponosni valovi!“ Job 38:10,11

„Postavio si granicu da je ne prijeđu, da se ne vrate da prekriju zemlju [kao što su to izvorno činili oceani].“ (Psalam 104:9). Također, u trećem stvaralačkom razdoblju Bog je rekao: „Neka zemlja pusti travu, biljku što nosi sjeme... po svojoj vrsti, čije je sjeme u sebi, na zemlji; i tako je bilo.“ (Postanak 1:11). Tako su u Pismu opisani najraniji oblici vegetacije.

Dok je hebrejska riječ ovdje prevedena kao „trava“ kasnije primijenjena na doslovnu travu kakvu danas poznajemo, očito se u ovom tekstu koristi za opisivanje općenitijeg oblika nježne vegetacije. Zato je neki biblijski prijevodi prevode kao „bilje“.

Treće stvaralačko doba obuhvaćalo je ono što znanstvenici opisuju kao karbonsko i ranopermsko razdoblje geološke povijesti. U to je vrijeme bujna vegetacija koja je izrasla u ogromne prave šume pružila bogat organski materijal za sve današnje naslage ugljena na zemlji.

Zastanimo ovdje kako bismo primijetili duboko značenje izraza „po svojoj vrsti“. To je Gospodinov precizan način da nam kaže kako su sve osnovne vrste života fiksne, te da nema evolucije (prijelaza) od jedne različite vrste do druge. Može, naravno, postojati mnogo varijacija unutar svake vrste. Na primjer, danas postoje brojne vrste ruža i pasa, ali svi su oni u suštini ruže i psi. Čak je i sam Charles Darwin, u svom čuvenom djelu Podrijetlo vrsta, dao ovo otvoreno priznanje: „Unatoč svim naporima obučanih promatrača, nije zabilježena niti jedna promjena jedne vrste u drugu.“

Što se tiče viših oblika biljnog života kakvi su nam danas poznati, navodi se da je Darwin u pismu Sir Josephu Hookeru rekao: „Brzi razvoj, koliko možemo prosuditi o svim višim biljkama u novijim geološkim vremenima, odvratna je misterija.“ (Evolucija biljaka, stranica 42, dr. D. H. Scott, M.A., L.L.D.). To je za Darwina bila „odvratna misterija“ jednostavno zato što je predstavljala izravno poricanje njegove teorije evolucije.

Znanstvenici u pravilu još uvijek nisu spremni odreći se svoje teorije evolucije, no ipak priznaju da, što se tiče stvarnih geoloških zapisa pronađenih u stijenama, postoje neobjašnjive praznine duž cijele linije - od najnižih oblika biljnog i životinjskog života pa sve do najviših. Drugim riječima, postoje mnoge „nedostajuće karike“, što danas otvoreno priznaju i poznati znanstvenici poput Wellsa, Huxleyja, Dane i drugih. Neki znanstvenici stoga govore o takozvanoj „brzoj tranziciji“ i „diskontinuitetu“, što zapravo znači da naprosto nema nikakvih fosilnih dokaza da se jedna vrsta prirodno razvila u drugu.

Wells i Huxley su itekako prepoznali te poteškoće. Međutim, oni su postupili na temelju čiste mašte kako bi teoretski stvorili „mostove“, pritom priznajući da su oni bili isključivo „okvirni“ i „spekulativni“. Geolozi procjenjuju da ovo spekulativno znanstveno premošćivanje obuhvaća nezamisliv vremenski jaz od najmanje 500 milijuna godina. Nažalost, laički čitatelj djela ovih uglednih ljudi često ne uspijeva jasno razlikovati ono što oni utvrđuju kao dokazane činjenice (na

temelju čvrstih zapisa o stijenama) od njihovih spekulativnih zamišljenih mostova.

Ove važne misli mogli bismo sažeti citatom uglednog francuskog profesora E. Perriera, koji se nalazi na 75. stranici njegove knjige „Zemlja prije povijesti“. On tamo piše: „Relativno nagla pojava toliko mnogo organskih oblika ponekad se smatrala dokazom protiv evolucijske teorije. Ponovno je dokazano da se nova flora i fauna iznenada pojavila u nekom geološkom sloju nakon potpunog nestanka starijih sačuvanih u slojevima neposredno prije toga.“ To je, iskreno je primijetio Perrier, „smatrano neoborivim argumentom u korist neovisnih stvaranja.“

ČETVRTI DAN

Četvrti „dan“ (epoha) uključivao je sunce, mjesec i zvijezde. Tekst glasi: „Bog reče: 'Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da dijele dan od noći, da budu znakovi za vremena, dane i godine...' I načini Bog dva velika svjetlila: veće da vlada danom, a manje da vlada noću; i zvijezde stvori.“ Postanak 1:14-16

Povremeni čitatelj Biblije bi vrlo lako mogao steći pogrešan dojam iz ovog zapisa misleći da su baš u tom razdoblju iz ničega stvoreni sunce i mjesec, ali to apsolutno nije slučaj. Sunce i mjesec stvoreni su „u početku“ kada je „Bog stvorio nebo i zemlju“. Oni su, naime, dio „neba“. (Postanak 1:1)

Hebrejska riječ koja je u ovom retku prevedena kao „stvorio“ ima mnogo šire značenje i upotrebu od pukog kreiranja iz ničega. U Psalmu 104:19 ona je ispravno prevedena kao „odredio“. Bog je „odredio mjesec za vremena: sunce zna svoj zalazak.“ Božje djelo četvrtog dana nije bilo samo stvaranje sunca i mjeseca (koji su već postojali), već njihovo jasno postavljanje u vidokrug Zemlje „da vladaju danom i noću“ i da budu „znakovi za vremena, za dane i godine“.

Kao što smo ranije napomenuli, sunčeva svjetlost je dotad samo jedva prodirala kroz pojas tame koji je okruživao zemlju u prvoj stvaralačkoj epohi kada je Bog rekao: „Neka bude svjetlost.“

Jasno je, dakle, da je određena količina sunčeve svjetlosti doprla do zemlje i prije četvrtog stvaralačkog „dana“, jer je neosporno bila potrebna onoj ranoj vegetaciji koja je rasla u trećoj epohi. Ali sunce i mjesec tada na nebu nisu „vladali“ u onom smislu jasnog stvaranja vidljivih godišnjih doba, što znanstveno dokazuje i sama činjenica da ogromna prapovijesna stabla (nataložena kako bi formirala naše slojeve ugljena) u svom presjeku ne pokazuju nikakve godove ili prstenove koji bi inače označavali godine i sezone njihova rasta.

PETI DAN

Peta epoha bila je posvećena stvaranju bujnog morskog života i „ptice koja može letjeti iznad zemlje“. (Postanak 1:20). Čitamo da je Bog stvorio velike „kitove i sva živa bića koja se miču, koje su vode obilno iznjedrile, prema njihovoj vrsti“. Postanak 1:21

Biblija ovdje koristi izraz „morska čudovišta“ (umjesto „kitovi“). Strongova biblijska konkordancija nas obavještava da se predmetna hebrejska riječ itekako može prevesti i kao „kopnena čudovišta“. Postanak 1:21 tako se vjerojatno odnosi i na one ogromne životinje kojima su današnji znanstvenici dali imena poput dinosaura, diplodoka i tiranosaura, što doslovno znači ogromni gušteri. Znanstvenici sugeriraju da su, iako su ta čudovišta svakako mogla živjeti na kopnu, njihova golema težina i građa olakšavale njihovo kretanje u vodi, obzirom da bi im voda pomagala podnijeti njihovu masu.

Izraz „svaka krilata ptica“ (Postanak 1:21) ne mora se nužno ograničiti u svojoj primjeni isključivo na današnje pernate ptice. Geolozi redovito otkrivaju da su tijekom tog istog razdoblja postojala i ogromna krilata stvorenja koja uopće nisu bila pernata, već su njihova krila bila pomalo slična krilima današnjeg šišmiša.

Bilo da se radilo o ogromnim gušterima ovog prapovijesnog razdoblja, raznim stvorenjima koja su živjela isključivo u morskim dubinama ili pernatim i nepernatim pticama neba, svaka je vrsta stvorena nepromjenjivo „po svojoj vrsti“. To snažno potvrđuju i sami geolozi, koji su prisiljeni otvoreno priznati da se, prema jasnom svjedočanstvu pronađenom u fosilnoj „Knjizi stijena“, svaka od ovih specifičnih vrsta pojavila naglo i iznenada, potpuno formirana, i bez ikakvih stvarnih prijelaznih dokaza da se postupno uspinjala nekom evolucijskom ljestvicom.

ŠESTI DAN

Na kraju dugog šestog „dana“, Bog je konačno stvorio čovjeka na svoju sliku. Bilo je prikladno da su baš tijekom tog razdoblja prvo stvorene i kopnene životinje koje su trebale poslužiti i doprinijeti ljudskim potrebama.

Dok se bogata vegetacija pojavila još tijekom trećeg „dana“, potpuno nove vrste biljnog svijeta nastavile su se sustavno pojavljivati, a napredne cvjetnice i voćke stvorene su tek tijekom šestog dana. Geolozi su s divljenjem otkrili da se s iznenadnom pojavom cvjetnica i drveća pojavila i medonosna pčela. U tom povijesnom trenutku pčela i drugi kukci bili su prijeko potrebni za oprašivanje, a prije toga jednostavno ne bi imali odgovarajuću opskrbu hranom. Veliki Stvoritelj inteligentno se pobrinuo da "prirodna" želja kukaca za hranom posve automatski uzrokuje da oni usluže cvjetnicama i drveću u njihovom neizbježnom procesu razmnožavanja.

Kruna Božjeg zemaljskog stvaranja bio je sam čovjek. Nepogrešivi Arhitekt stvaranja dizajnirao je zemlju i posložio sve njezine svrhe prvenstveno za čovjeka. Otkrivajući uzvišenu istinu o stvaranju čovjeka, sveti nas pisac vodi iza kulisa, takoreći, i dopušta nam da s poštovanjem čujemo Boga kako govori svom ljubljenu sinu.

U Postanku 1:26 stoji: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična! I neka vlada ribama morskim, i pticama nebeskim, i stokom, i svom zemljom, i svim gmizavcima što gmižu po zemlji."

Nesumnjivo je i Ocu i Sinu predstavljala veliku radost spoznaja da će se sada u potpunosti ostvariti onaj veliki cilj svega onoga što je tako pomno postignuto „razmišljanjem“ i djelovanjem božanske moći tijekom prethodnih pet „dana“. Bez obzira na to koliko su veličanstvena bila prethodna djela materijalnog stvaranja, na Zemlji još uvijek nije bilo prikladnog i inteligentnog predstavnika Stvoritelja koji bi mogao biti zakonito imenovan za kralja zemlje.

„Muško i žensko stvori ih.“ (Postanak 1:27). Ova kratka, ali snažna izjava o činjenici detaljnije je opisana u drugom poglavlju Knjige Postanka. Ovdje saznajemo bitan detalj da je muškarac stvoren prvi i da je prošlo određeno vrijeme prije nego što je stvorena žena. Što se tiče stvaranja muškarca, nadahnuti zapis jasno kaže: „Gospodin Bog stvori čovjeka od praha zemaljskog i udahnu mu u nosnice dah života; i čovjek postade živa duša.“ Postanak 2:7

Ovdje su na briljantan način iznesene dvije temeljne znanstvene istine o ljudskoj anatomiji, stoljećima prije njihova modernog otkrića: (1) Čovjekov organizam doista se sastoji od kemijskih elemenata svojstvenih samoj zemlji. (2) Organizam je živ prvenstveno zahvaljujući kisiku

(dahu života) koji udiše u svoja pluća. U Levitskom zakoniku 17:11 izričito piše: „duša tijela je u krvi.“ Danas je medicinski poznato da se životvorni kisik koji ulazi u pluća krvlju neprekidno prenosi do svakog dijela tijela i da se na taj način ljudsko tijelo održava na životu. Kako je divno i ulijeva strahopoštovanje što je to temeljno znanje nepogrešivo zabilježeno u Bibliji stotinama i tisućama godina prije nego što ga je čovjek znanstveno otkrio!

Zapis kaže: „Čovjek je postao živa duša.“ Živa duša, jednostavno rečeno, predstavlja samo živo biće. U Postanku 1:21 i 24 potpuno ista hebrejska riječ (nefesh) prevodi se kao „živo biće“, i to upravo onda kada se odnosi isključivo na niže životinje.

Iako se ljudska tradicija „besmrtnih duša“ uopće ne podrazumijeva pod jednostavnim biblijskim izrazom „živa duša“, prevoditelji su često koristili tu riječ. Da su u oba slučaja konzistentno koristili riječi „živa duša“ ili „živo biće“, iskreni proučavatelji Biblije bili bi puno skloniji uvidjeti istinu i znati da se ta zbunjujuća tradicija „besmrtnih duša“ uopće nigdje ne uči u Svetom pismu. Bili bi znatno skloniji prihvatiti jasnu i jednostavnu istinu iznesenu u Propovjedniku 3:19-21, gdje mudri kralj Salomon logično objašnjava da čovjek i zvijer imaju apsolutno jedan te isti dah života, te da kao što „jedan umire, tako umire i drugi“.

Postanak 2:8,9 pruža nam daljnje prekrasne detalje o Stvoriteljevoj ljubaznoj brizi i ljubavi za čovjeka. „Gospodin Bog zasadi vrt na istoku u Edenu; i ondje smjesti čovjeka kojega stvori. I učini da iz zemlje nikne svakovrsno drvo ugodno za pogled i dobro za jelo; i drvo života usred vrta, i drvo spoznaje dobra i zla.“

Budući da je čovjek stvoren na uzvišenu sliku Božju, on je posjedovao kapacitet da cijeni više i finije stvari u životu. Iako su sva Božja djela neosporno savršena i stoga estetski lijepa kada se promatraju u njihovom pravom svjetlu, zanimljivo je da se u uvodnom poglavlju Postanka gotovo ništa ne govori o ljepoti Božjeg stvaranja. Razlog je zapravo vrlo očit. Niže životinje nisu mogle svjesno cijiniti estetiku i ljepotu. Ali nakon što je stvoren svjesni čovjek, situacija je bila znatno drugačija. Sada se poseban naglasak stavlja upravo na ljepotu, i to čak i ispred temeljnih potreba za hranom. Čovjek nije trebao živjeti samo da bi jeo; stoga je Stvoritelj u edenskom vrtu s ljubavlju osigurao drveće koje je prije svega bilo „ugodno pogledu“.

ISKUŠENJE I NEPOSLUH

Budući da je Adam stvoren na sliku svog Stvoritelja i da je bio predodređen da bude kralj zemlje, odmah mu je pružena dragocjena prilika da se iz prve ruke upozna s tom svojom vlašću. Dobio je važnu i kreativnu odgovornost da samostalno imenuje „svu stoku“, „ptice nebeske“ i „sve životinje poljske“. (Postanak 2:19,20). U tom

procesu nadijevanja imena postalo je bolno očito da za Adama nema prikladnog, njemu ravnog suputnika ili „pomoćnika“. Stoga je Bog, na svoj mudar i brižan način, stvorio Evu iz njegovog rebra. Postanak 2:18,21-25

No, ubrzo nakon što je Eva stvorena, Sotona Vrag joj je prepredeno pristupio, djelujući prikriveno preko zmije, i hrabro osporio ono što je Bog jasno rekao o smrti kao jedinoj kazni za grijeh. "Nećete umrijeti", lagao je Evi i tome još dodao: "Bog zna da će vam se onog dana kad s njega okusite otvoriti oči i bit ćete kao bogovi, poznavajući dobro i zlo." Postanak 3:1-5

Bog je, u svojoj beskonačnoj i savršenoj mudrosti, u potpunosti unaprijed znao tragičan put kojim će Adam i Eva ubrzo krenuti, a da se pritom ni na koji način nije uplitao niti miješao u njihov slobodni moralni izbor. Znajući nepogrešivo da neće poslušati, Bog je to ipak dopustio iz viših razloga. Bog je znao da je to jedini način da čovječanstvo iz prve ruke stekne praktično, trajno znanje o dobru i zlu.

Kao što je to bilo i unaprijed ozbiljno upozoreno, Adamova svjesna neposlušnost rezultirala je božanskom kaznom potpunog uništenja (smrti), a ta je kazna i nesavršenost neizbježnim nasljeđivanjem prešla na apsolutno sve njegove potomke. Donijela je, i još uvijek donosi, nevjerojatno mnogo tuge, suza i patnje ljudskoj rasi. Ali upravo kroz ovo gorko iskustvo čovječanstvo uči i spoznaje strašne posljedice nepoštivanja pravednog Stvoriteljevog zakona.

Međutim, Biblija nas uvjerava da Bog i dalje duboko voli svoja ljudska stvorenja. „I ako i žalosti, ipak će imati suosjećanja... Jer ne muči dragovoljno... djecu ljudsku.“ (Tužaljke 3:32,33). Budući da Bog ljubi svoja posrnula ljudska stvorenja, pravedno im je osigurao potpuno otkupljenje (otkupninu) po Gospodinu našem Isusu Kristu. Stoga je apostol Pavao radosno napisao: „Budući da je po čovjeku smrt, po čovjeku je i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.“ 1. Korinćanima 15:21,22

Ovo veličanstveno djelo vraćanja cijelog čovječanstva u život na zemlji (pomirenje) bit će uspješno izvršeno tijekom tisuću godina Kristova slavnog kraljevstva. Matej 19:28; Otkrivenje 20:6

NOVO STVORENJE

U međuvremenu, počevši od prvog Isusovog dolaska pa sve do danas, u tijeku je još jedno, izuzetno važno stvaralačko djelo. O tom posebnom djelu u Pismu možemo čitati kao o „Novom stvorenju“. Apostol Pavao dao nam je neprocjenjiv trag za razumijevanje te klase kada je pod nadahnućem napisao: „Ako je tko u Kristu, novo je stvorenje; staro je prošlo, gle, sve je novo postalo.“ (2. Korinćanima 5:17). I sam Isus, preteča, postao je Novo Stvorenje na najvišoj, božanskoj razini duhovnog života. Njegovi pravi sljedbenici ("Malo

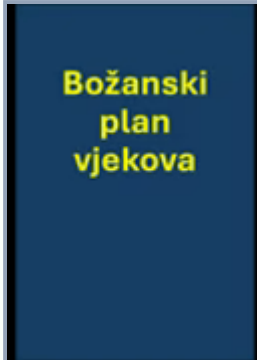
stado"), u potpunosti posvećeni činjenju isključivo Božje volje, uvjereni su preko Njegovih obećanja da će i oni biti uzvišeni kako bi zauvijek bili s njim i sa svojim Nebeskim Ocem. Ivan 14:2,3; 17:24; Otkrivenje 3:21; 2. Petrova 1:4

Novi, radosni dan bit će uveden izlaskom obećanog „Sunca pravednosti“ (Malahija 4:2). Sunce pravednosti prvenstveno je proslavljeni Krist, a njegovi vjerni sljedbenici, Zaručnica, bit će s njim u toj slavi. Oni su izvedeni iz smrti u „prvom uskrsnuću“ da bi zauvijek živjeli i vladali s Kristom na nebu. (Otkrivenje 20:4,5). To su, kako ih Učitelj naziva, oni „pravednici“ koji će „sjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca“. Matej 13:43

Kada se to ostvari, pali čovjek će na zemlji dobiti svoju jedinstvenu priliku naučiti i osjetiti sve prednosti savršene poslušnosti. Na kraju će se svi koji su u grobovima probuditi iz sna smrti. Tada će, naoružani trajnim znanjem stečenim kroz bolno iskustvo sa zlom, oni koji slobodno i radosno prihvate životne odredbe koje im je Krist dao i koji se poslušno pokoravaju pravednim zakonima Tisućgodišnjeg kraljevstva koje će tada biti na snazi, biti u potpunosti vraćeni ljudskom savršenstvu. Tada će čovjek, kao okrunjeni kralj zemlje, zauvijek prebivati u svjetlu lica svog Stvoritelja, beskrajno uživajući u svim predviđenim blagoslovima mira, vječnog zdravlja i besprijealnog vječnog života.

OTKRIJTE TAJNE BIBLIJE!

Koje znanost tek sada potvrđuje

Jeste li se ikada zapitali:

- Zašto Bog ljubavi dopušta zlo i patnju?
- Postoji li utemeljena nada za ovaj umirući svijet?
- Kakva je stvarna budućnost čovječanstva?
- Kako se istinska znanost i Biblija savršeno nadopunjuju?

Knjiga „BOŽANSKI PLAN VJEKOVA“ pruža Vam nevjerojatno jasne, logične i isključivo biblijski utemeljene odgovore na ova i brojna druga životna pitanja. Otkrijte istinu o stvaranju, padu čovjeka, Kristovoj otkupnini i slavnoj uspostavi Tisućgodišnjeg kraljevstva!

POTPUNO BESPLATNO - BRZOM POŠTOM!

**NARUČITE SVOJ BESPLATNI PRIMJERAK VEĆ
DANAS!**

Za narudžbu bez ikakvih skrivenih troškova javite se na:

Mob: 098 - 199 - 4362

Udruženi Istraživači Biblije
Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Web: www.istrzivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Želite li knjigu čitati odmah u digitalnom formatu?

Sadržaj i besplatni PDF preuzmite na poveznici:

<https://istrzivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/bozanski-plan-o-vjekovima/pdf/>